

[Indenrigsministeren.]

forstod at min forgænger var indstillet på, men åbenbart vil han vente, til vi er helt færdige. Det sidste finder jeg helt forkert. Jeg finder, at det er en forskelsbehandling, det er en urimelig behandling af København, men det er folketinget, der bestemmer, hvilken lovgivning vi skal administrere her i landet.

Poul Mortensen (S):

Vedrørende de radikales ændringsforslag må jeg sige, at man piller et enkelt punkt ud, nemlig pris- og lønindeksen. Jeg er bange for, at man dermed undervurderer det udvalg, der i sin tid blev nedsat af fhv. indenrigsminister hr. Jacob Sørensen, bestående af repræsentanter såvel fra Kommunernes Landsforening som fra Amtsrådsforeningen samt eksperter fra indenrigsministeriet. Kommunernes Landsforening har jo også over for kommunaludvalget tilkendegivet, at man må lægge afgørende vægt på, at balancen i byrdefordelingen mellem staten og kommunerne ikke forskydes til ugunst for kommunerne. Jeg kan tilføje, at det heller ikke må ske mellem kommunerne. Derfor er jeg bange for, at når man foreslår en enkelt ændring som den, det radikale forslag indeholder, ødelægger det den fordeling, som er foreslået af ministeren.

Jacob Sørensen (V):

Lige et par bemærkninger til hr. Maisteds undren over, at vi ikke kunne tilslutte os deres ændringsforslag. Det første er spørgsmålet om at udtage offentlige ydelser af den bruttofaktoriindkomstopgørelse, som skal ligge til grund for udviklingen i de generelle tilskuds størrelse. Dertil kan jeg sige, at jeg kan ikke se nytten af, at vi skaber en ny faktor, der så skal holdes styr på, det vil da i alle tilfælde ikke gøre administrationen mindre, måske heller ikke særlig meget større, men hvis man ikke kan opnå noget med det, synes jeg ikke, der er nogen rimelighed i det. Man må jo bare forstå, at skulle der komme en afvigelse dér, så kunne det føre til, at kommunerne og amterne fik en bagatel mere eller mindre — der er jo ingen, der ved, om det bliver mere eller mindre. Hvis man skulle følge hr. Maisteds tankegang og politik i øvrigt, så

går han vel stadig væk ud fra, at de offentlige ydelser skal nedadsættes, og så ville det være uheldigt, hvis vi fulgte hr. Maisteds opfattelse, at det er skadeligt at øge de generelle tilskud til kommunerne, hvilket jeg i og for sig ikke mener, inden for rimelige grænser i hvert fald. Jeg kan ikke se, at det på nogen måde vil have nogen accelererende virkning, selv om der skulle ske en stigning, fordi det ingen påvirkning har i den enkelte kommunes dispositioner, om de får 1/2 pct. mere eller mindre i bloktilskud.

Med hensyn til bemærkningerne om forslaget om udtagelse af den faktor, der berører boligsikringen, vil jeg kun sige, at der må nok være en vis rimelighed i, at de kommuner, der har ydet store beløb til boligsikring, også får en vis lempelse gennem fordelingen af bloktilskuddene, men det forudsætter, at der tilføres bloktilskudspuljen et beløb, der svarer til den besparelse, som staten har på det område, ved ændringen fra 60 pct. til 40 pct. i statstilskud.

Til ministeren må jeg sige, at vel er det rigtigt, at jeg sidste år fremsatte og fik gennemført et lovforslag om ændring i udlicningen, gående i retning af, at man først begyndte at kræve betaling af kommuner, der lå over landsgennemsnittet, når de lå mindst 25 pct. over. At dette lovforslag skulle være en fortsættelse af den linje, er jeg nu ikke helt sikker på. Når vi fremsatte det lovforslag sidste år, var det, fordi vi kunne se, at der var nogle specielle kommuner, som nok havde et højt indkomstgrundlag, men også et overordentlig stort behov, og derfor følte vi, det var rimeligt at gennemføre en sådan lov. Samtidig skal det ses i sammenhæng med, at vi på det tidspunkt, da loven blev gennemført, regnede med, at bistandsloven også blev gennemført pr. 1. april 1975.

Så siger ministeren, at min argumentation om at vente med at tage hensyn til løn- og prisforskellene ikke er holdbar. Den er absolut holdbar. Jeg mener, det er rimeligt og rigtigt, at man fortsætter udlicningsbestræbelserne, men også, at det er ret og rimeligt, at man, før man går store skridt videre, virkelig foretager en analyse og en vurdering af, hvor langt man er kommet med hensyn til udlicning, og en overvejelse over, hvor